Το έγγραφο αυτό συνιστά βοήθημα τεκμηρίωσης και δεν δεσμεύει τα κοινοτικά όργανα

►**B** **ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ αριθ. 422/67/ΕΟΚ, 5/67 ΕΥΡΑΤΟΜ ΤΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**

της 25ης Ιουλίου 1967

περί καθορισμού του καθεστώτος χρηματικών απολαυών του προέδρου και των μελών της Επιτροπής, του προέδρου, των δικαστών, των γενικών εισαγγελέων και του γραμματέως του Δικαστηρίου

(ΕΕ L 187 της 8.8.1967, σ. 1)

Τροποποιείται από:

		Επίσημη Εφημερίδα		
		αριθ.	σελίδα	ημερομηνία
►**M1**	Règlement (CEE, Euratom, CECA) nº 262/68 du Conseil du 29 février 1968 (*)	L 57	2	5.3.1968

(*) Η παρούσα πράξη δεν έχει δημοσιευτεί στην ελληνική γλώσσα.

▼B

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ αριθ. 422/67/ΕΟΚ, 5/67 ΕΥΡΑΤΟΜ ΤΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 25ης Ιουλίου 1967

περί καθορισμού του καθεστώτος χρηματικών απολαυών του προέδρου και των μελών της Επιτροπής, του προέδρου, των δικαστών, των γενικών εισαγγελέων και του γραμματέως του Δικαστηρίου

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη περί ιδρύσεως ενιαίου Συμβουλίου και ενιαίας Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων [1], και ιδίως το άρθρο 6, ως και τα άρθρα 20 και 21 του πρωτοκόλλου περί των προνομίων και ασυλιών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων [2],

Εκτιμώντας:

ότι ανήκει στην αρμοδιότητα του Συμβουλίου ο καθορισμός των μισθών, αποζημιώσεων και συντάξεων του προέδρου και των μελών της Επιτροπής, του προέδρου, των δικαστών, των γενικών εισαγγελέων, και του γραμματέως του Δικαστηρίου, ως και κάθε αποζημιώσεως που επέχει θέση αποδοχών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Τα μέλη της Επιτροπής και του Δικαστηρίου, από την ημερομηνία που αναλαμβάνουν τα καθήκοντα τους και μέχρι την τελευταία ημέρα του μηνός κατά τη διάρκεια του οποίου λήγουν τα καθήκοντα τους, δικαιούνται βασικού μισθού, οικογενειακών επιδομάτων και αποζημιώσεων.

▼M1

Article 2

1. Le traitement mensuel de base des membres de la Commission est ainsi fixé:

Président	117.000 FB
vice-président	105.750 FB
commissaire	94.700 FB

2. Le traitement mensuel de base des membres de la Cour est ainsi fixé:

Président	117.000 FB
juge ou avocat général	94.700 FB
greffier	85.300 FB

▼B

Άρθρο 3

1. Τα οικογενειακά επιδόματα περιλαμβάνουν:

α) το επίδομα αρχηγού οικογενείας, ίσο προς 5 % του βασικού μισθού·

[1] ΕΕ αριθ. 152 της 13. 7. 1967, σ. 2.
[2] ΕΕ αριθ. 152 της 13. 7. 1967, σ. 13.

▼B

β) το επίδομα συντηρούμενου τέκνου, ίσο προς 1 100 Β.Φρ. κατά μήνα και κατά τέκνο·

γ) το σχολικό επίδομα.

2. Ως «αρχηγός οικογενείας» νοείται το έγγαμο μέλος της Επιτροπής η του Δικαστηρίου, ή εκείνο που έχει συντηρούμενα τέκνα.

Στην περίπτωση κατά την οποία η σύζυγος ασκεί επικερδή επαγγελματική δραστηριότητα, δεν απολαύει του επιδόματος αρχηγού οικογενείας.

3. Ως «συντηρούμενο τέκνο» νοείται το νόμιμο τέκνο, το φυσικό ή υιοθετημένο του μέλους της Επιτροπής η του Δικαστηρίου, η της συζύγου του, όταν αυτό πράγματι συντηρείται από το μέλος της Επιτροπής ή του Δικαστηρίου.

Το επίδομα χορηγείται:

— για κάθε τέκνο που δεν έχει συμπληρώσει την ηλικία των 18 ετών,

— για κάθε τέκνο ηλικίας 18 έως 25 ετών που ακολουθεί σχολική ή επαγγελματική εκπαίδευση.

Εάν το τέκνο έχει προσβληθεί από σοβαρή ασθένεια ή αναπηρία, η οποία παρακωλύει την κάλυψη των αναγκών του, η παράταση καταβολής του επιδόματος παρέχεται χωρίς τον περιορισμό του ορίου ηλικίας και για τη διάρκεια αυτής της ασθενείας ή αναπηρίας.

4. Γιά κάθε συντηρούμενο τέκνο, κατά την έννοια της παραγράφου 3, το οποίο κανονικώς και ανελλιπώς φοιτά σε εκπαιδευτικό ίδρυμα, το μέλος της Επιτροπής ή του Δικαστηρίου δικαιούται επί πλέον και σχολικού επιδόματος, ενός ποσού ίσου προς τα πραγματικά έξοδα του σχολείου που αναλαμβάνονται από αυτό μέσα στα όρια ενός μηνιαίου ανωτάτου ορίου 1 000 Β.Φρ.

Το δικαίωμα επιδόματος γεννάται την πρώτη ημέρα του μηνός κατά τη διάρκεια του οποίου το τέκνο αρχίζει τη φοίτηση του σε εκπαιδευτικό ίδρυμα στοιχειώδους επαιδεύσεως, λήγει δε στο τέλος του μηνός κατά το διάστημα του οποίου το τέκνο συμπληρώνει την ηλικία των 25 ετών.

Αρθρο 4

1. Τα μέλη της Επιτροπής ή του Δικαστηρίου απολαύουν αποζημιώσεως διαμονής, ποσού ίσου προς 15 % του βασικού μισθού.

▼M1

2. Les membres de la Commission perçoivent une indemnité mensuelle de représentation s'élevant à:

Président	23.075 FB
vice-président	14.825 FB
commissaire	9.900 FB

3. Les membres de la Cour perçoivent une indemnité mensuelle de représentation s'élevant à:

Président	23.075 FB
juge ou avocat général	9.900 FB
greffier	9.025 FB

Les présidents de Chambre perçoivent, en outre, pendant la durée de leur mandat une indemnité de fonctions s'élevant à 13.175 FB par mois.

▼B

Άρθρο 5

Από της αναλήψεως των καθηκόντων του και μέχρι της λήξεως αυτών το μέλος της Επιτροπής ή του Δικαστηρίου δικαιούται:

α) μιας αντισταθμιστικής αποζημιώσεως των δαπανών εγκαταστάσεώς του· το ποσό αυτής της αποζημιώσεως καθορίζεται κατά την ανάληψη των καθηκόντων του στον μηνιαίο βασικό μισθό του δύο μηνών και από της λήξεως αυτών στον εν λόγω μισθό ενός μηνός·

β) της αποδόσεως των δαπανών που πραγματοποιήθηκαν για την μετακόμιση της προσωπικής οικοσκευής του, συμπεριλαμβανομένων των δαπανών ασφαλίσεως για την κάλυψη των απλών κινδύνων (κλοπή, διάρρηξη, πυρκαϊά).

Σε περίπτωση ανανεώσεως της εντολής του δεν δικαιούται καμιάς από τις ανωτέρω αποζημιώσεις. Το ίδιο ισχύει σε περίπτωση κατά την οποία ορίζεται ως μέλος ενός άλλου οργάνου της Κοινότητος, εάν αυτό το όργανο έχει προσωρινή έδρα την πόλη στην οποία διέμενε πριν λόγω της εντολής που είχε λάβει και εφ' όσον η νέα αυτή τοποθέτηση δεν θεωρείται ως επανεγκατάστασή του.

Άρθρο 6

Το μέλος της Επιτροπής ή του Δικαστηρίου που καλείται κατά την άσκηση των καθηκόντων του να μετακινηθεί εκτός του προσωρινού τόπου εργασίας που εδρεύει το κοινοτικό όργανο δικαιούται:

α) καταβολής των εξόδων του ταξιδίου,

β) καταβολής των εξόδων ξενοδοχείου (δωματίου, υπηρεσιών και τελών αποκλειομένων οποιωνδήποτε άλλων εξόδων),

γ) αποζημιώσεως εκ 750 Β.Φρ. κατά πλήρη ημέρα μετακινήσεως η αποζημίωση αύτη ανέρχεται σε 1 250 Β.Φρ. για τις μετακινήσεις εκτός Ευρώπης.

Άρθρο 7

1. Από της πρώτης ημέρας του μηνός που ακολουθεί τη λήξη των καθηκόντων του και κατά τη διάρκεια τριών ετών, το τέως μέλος της Επιτροπής ή του Δικαστηρίου λαμβάνει μία μηνιαία προσωρινή αποζημίωση της οποίας το ύψος καθορίζεται σε 40 % του βασικού μισθού που εισέπραττε κατά το χρόνο λήξεως των καθηκόντων του εάν η περίοδος κατά την διάρκεια της οποίας άσκησε την εντολή του είναι κατώτερη δύο ετών, σε 45 % του ιδίου μισθού εάν η περίοδος κατά τη διάρκεια της οποίας άσκησε την εντολή του είναι ανώτερη των δύο ετών και κατώτερη των τριών ετών, και σε 50 % στις λοιπές περιπτώσεις.

2. Το δικαίωμα αποζημιώσεως παύει εάν το πρώην μέλος της Επιτροπής η του Δικαστηρίου έχει αναλάβει νέα εντολή σε ένα από τα όργανα των Κοινοτήτων η εάν απεβίωσε. Σε περίπτωση νέας εντολής η πληρωμή αυτής της αποζημιώσεως πραγματοποιείται μέχρι την ημερομηνία ενάρξεως των καθηκόντων. Σε περίπτωση θανάτου η τελευταία πληρωμή πραγματοποιείται για το μήνα κατά τη διάρκεια του οποίου επήλθε ο θάνατος.

3. Εάν κατά την ανωτέρω περίοδο των τριών ετών ο ενδιαφερόμενος ασκήσει νέα καθήκοντα, η ακαθάριστη νέα μηνιαία αμοιβή, δηλαδή πρό της εκπτώσεως των φόρων, που εισπράττει λόγω των νέων του καθηκόντων αφαιρείται από την αποζημίωση που προβλέπεται στην παράγραφο 1, κατά το μέτρο που η εν λόγω αμοιβή, αφού προστεθεί σ' αυτήν την αποζημίωση, υπερβαίνει τα συνολικά ποσά που εισέπραττε ο ενδιαφερόμενος, πρό της εκπτώσεως του φόρου, κατά την άσκηση των καθηκόντων του ως μέλος της Επιτροπής ή του Δικαστηρίου δυνάμει των άρθρων 3, 2, και 4 παράγραφος 1. Λαμβάνονται υπόψη για τον καθορισμό του ύψους της εισπραττομένης αμοιβής στα νέα καθήκοντα όλα

▼B

τα στοιχεία περί αμοιβής εξαιρέσει των αντιστοιχούντων σε καταβολή δαπανών.

4. Κατά το χρόνο παύσεως των καθηκόντων του ή την 1η Ιανουαρίου κάθε έτους ως και κατά το χρόνο κάθε μεταβολής της οικονομικής του καταστάσεως, το μέλος της Επιτροπής ή του Δικαστηρίου απευθύνει στον πρόεδρο του οργάνου στο οποίο ανήκε τη δήλωση του συνόλου των στοιχείων της επαγγελματικής προελεύσεως της αμοιβής του εξαιρέσει εκείνων που αντιστοιχούν σε επιστροφή δαπανών.Δεν εκπίπτονται από την προσωρινή αποζημίωση τα εισοδήματα που νομίμως ελάμβανε σωρευτικώς το παλαιό μέλος κατά την άσκηση των καθηκόντων του ως μέλους της Επιτροπής ή του Δικαστηρίου.

Η δήλωση αυτή, που συντάσσεται επί της διαβεβαιώσεως της τιμής του, έχει εμπιστευτικό χαρακτήρα. Τα στοιχεία που περιέχονται σ' αυτή δεν δύνανται να χρησιμεύσουν για καμία άλλη χρήση πλην της προβλεπομένης υπό του παρόντος κανονισμού ούτε να γνωστοποιηθούν σε τρίτους.

Άρθρο 8

1. Μετά τη λήξη των καθηκόντων τους τα μέλη της Επιτροπής ή του Δικαστηρίου δικαιούνται ισοβίας συντάξεως, που καταβάλλεται από την ημέρα που συμπληρώνουν το 65ο έτος της ηλικίας τους.

2. Δύνανται εν τούτοις να ζητήσουν τη λήψη αυτής της συντάξεως από την ηλικία των 60 ετών. Σ' αυτήν την περίπτωση η σύνταξη τροποποιείται με ένα συντελεστή μειώσεως που καθορίζεται σύμφωνα με τον κατωτέρω πίνακα:

Ηλικία	Συντελεστής
60 ετών	0,64271
61 ετών	0,69762
62 ετών	0,75985
63 ετών	0,82157
64 ετών	0,90554

Άρθρο 9

Η σύνταξη ανέρχεται για κάθε πλήρες έτος ασκήσεως των καθηκόντων σε 4,50 % του τελευταίου εισπραττομένου βασικού μισθού και για κάθε πλήρη μήνα σε 1/12 αυτού του ποσού. Το μέγιστο ύψος της συντάξεως είναι 50 % του τελευταίου εισπραττομένου βασικού μισθού.

Άρθρο 10

Το μέλος της Επιτροπής ή του Δικαστηρίου που προσβλήθηκε από αναπηρία που θεωρήθηκε ολική και που τον κατέστησε ανίκανο για την άσκηση των καθηκόντων του, και εξ αυτού του λόγου παραιτείται ή απολύεται, δικαιούται, από την ημέρα αυτής της παραιτήσεως ή απολύσεως του, του ακολούθου καθεστώτος:

α) εάν η αναπηρία αυτή αναγνωρίζεται ως διαρκής, δικαιούται ισοβίου συντάξεως που υπολογίζεται βάσει των προβλεπομένων στο άρθρο 9 τρόπων με ελάχιστο όριο 25 % του τελευταίου εισπραττομένου βασικού μισθού. Δικαιούται της μεγίστης συντάξεως εάν η ανικανότης απορρέει από αναπηρία ή ασθένεια, από την οποία προσεβλήθη κατά την άσκηση των καθηκόντων του·

β) εάν αυτή η αναπηρία είναι προσωρινή, δικαιούται, μέχρι της αποθεραπείας, ετησίας προσόδου ίσης προς 50 % του τελευταίου βασικού μισθού που εισέπραττε όταν προσεβλήθη από την αναπηρία ή την ασθένεια επ' ευκαιρία της ασκήσεως των καθηκόντων του, και σε 25 % στις λοιπές περιπτώσεις. Η ετησία πρόσοδος αντικαθίσταται με ισόβιο σύνταξη, υπολογι-

▼B

ζομένης βάσει των καθοριζομένων ορίων στο άρθρο 9, όταν ο δικαιούχος αυτής της προσόδου έχει συμπληρώσει το 65ο έτος της ηλικίας του ή όταν έχουν κυλήσει επτά έτη από την καταβολή αυτής της ετησίας προσόδου.

Άρθρο 11

Το μέλος της Επιτροπής ή του Δικαστηρίου απολαύει του καθεστώτος κοινωνικής ασφαλίσεως που προβλέπεται στον κανονισμό των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων σε ότι αφορά την κάλυψη των κινδύνων ασθενείας, επαγγελματικής ασθενείας και ατυχημάτων, καθώς επίσης και των παροχών σε περίπτωση γεννήσεως ή θανάτου.

Άρθρο 12

Όταν η αιτία αναπηρίας ή του θανάτου καταλογίζεται σε έναν τρίτο, οι Κοινότητες υποκαθίστανται αυτοδικαίως, εντός των ορίων των υποχρεώσεων που απορρέουν από το παρόν συνταξιοδοτικό καθεστώς, στο δικαίωμα του μέλους της Επιτροπής ή του Δικαστηρίου ή των εξ αυτών ελκόντων δικαίωμα προς έγερση αγωγής κατά του τρίτου.

Άρθρο 13

Η προσωρινή αποζημίωση που προβλέπεται στο άρθρο 7, η σύνταξη που προβλέπεται στο άρθρο 8 και οι συντάξεις και ετήσιες πρόσοδοι που προβλέπονται στο άρθρο 10 δεν δύνανται να λαμβάνονται σωρευτικώς. Όταν το μέλος της Επιτροπής ή του Δικαστηρίου δύναται να επικαλεσθεί ταυτοχρόνως δικαίωμα εκ δύο ή περισσοτέρων αναφερομένων ανωτέρω διατάξεων, εφαρμόζεται υπέρ αυτού η ευνοϊκότερη διάταξη.

Άρθρο 14

Όταν ένα μέλος της Επιτροπής η του Δικαστηρίου αποβιώνει πρό της λήξεως της εντολής του, ο επιζών σύζυγος ή τα συντηρούμενα τέκνα δικαιούνται, μέχρι του τέλους του τρίτου μηνός που έπεται εκείνων κατά τη διάρκεια του οποίου επήλθε ο θάνατος, των αποδοχών που το μέλος της Επιτροπής ή του Δικαστηρίου θα εδικαιούτο δυνάμει των άρθρων 2, 3 και 4 παράγραφος 1.

Άρθρο 15

1. Η χήρα και τα συντηρούμενα τέκνα μέλους ή πρώην μέλους της Επιτροπής ή του Δικαστηρίου που έχουν κεκτημένα συνταξιοδοτικά δικαιώμα τα κατά το χρόνο του θανάτου δικαιούνται μιας συντάξεως επιζώντων:

— για τη χήρα προς ..... 50 %

— για κάθε ορφανό εκ πατρός προς ..... 10 %

— για κάθε ορφανό εκ πατρός και μητρός προς ... 20 %

της κτηθείσης συντάξεως σε εκτέλεση του άρθρου 9 υπό του μέλους ή του παλαιού μέλους της Επιτροπής ή του Δικαστηρίου κατά την ημέρα του θανάτου του. Εν τούτοις εάν το μέλος της Επιτροπής ή του Δικαστηρίου απεβίωσε κατά τη διάρκεια της εντολής του, η σύνταξη επιζώντων υπολογίζεται βάσει μιας συντάξεως ίσης προς 50 % του εισπραττομένου βασικού μισθού κατά τη στιγμή του θανάτου. Σε περίπτωση που το μέλος της Επιτροπής ή του Δικαστηρίου που απεβίωσε είχε κατά τη διάρκεια της αποστολής επιτύχει το μέγιστο της συντάξεως που προβλέπεται στο άρθρο 9, η σύνταξη επιζώντων για τη χήρα ισούται προς 30 % του εισραττομένου βασικού μισθού κατά το χρόνο του θανάτου.

2. Το σύνολο των συντάξεων ζώντων που χορηγήθηκαν έτσι δεν δύναται να υπερβεί το ποσό της συντάξεως του μέλους ή του παλαιού μέλους της Επιτροπής ή του Δικαστηρίου βάσει της

▼B

οποίας έχουν καθορισθεί. Κατά περίπτωση το μέγιστο ποσό των συντάξεων επιζώντων που δύνανται να χορηγηθούν διανέμεται στους επιφορτισμένους κατ' αναλογία των προβλεπομένων ανωτέρω ποσοστών.

3. Οι συντάξεις επιζώντων χορηγούνται από την πρώτη ημέρα του μηνός που έπεται του θανάτου. Εν τούτοις σε περίπτωση εφαρμογής των διατάξεων που προβλέπονται στο άρθρο 14 η έναρξη καταβολής της συντάξεως αναβάλλεται για την πρώτη ημέρα του τετάρτου μηνός που έπεται εκείνου του θανάτου του.

4. Σε περίπτωση θανάτου του δικαιουμένου, το δικαίωμα επί της συντάξεως επιζώντων λήγει στο τέλος του μηνός κατά τη διάρκεια του οποίου επήλθε ο θάνατος. Επιπλέον το συνταξιοδοτικό δικαίωμα του ορφανού λήγει στο τέλος του μηνός κατά τη διάρκεια του οποίου το ορφανό συνεπλήρωσε το 21ο έτος της ηλικίας του. Εν τούτοις το δικαίωμα τούτο παρατείνεται κατά τη διάρκεια της επαγγελματικής εκπαιδεύσεως του ορφανού, και κατ' ανώτατο όριο μέχρι του τέλους του μηνός κατά τη διάρκεια του οποίου συνεπλήρωσε το 25ο έτος του.

Η σύνταξη διατηρείται υπέρ του ορφανού το οποίο ευρίσκεται σε αδυναμία να καλύψει τις ανάγκες του, λόγω ασθενείας η αναπηρίας.

5. Κανένα δικαίωμα συντάξεως επιζώντων δεν παρέχεται στη γυναίκα που ήλθε σε γάμο με πρώην μέλος της Επιτροπής ή του Δικαστηρίου το οποίο είχε αποκτήσει κατά το χρόνο του γάμου δικαιώματα συντάξεως δυνάμει του παρόντος κανονισμού, ούτε στα τέκνα που προέρχονται από αυτή την ένωση, εκτός εάν ο θάνατος του πρώην μέλους της Επιτροπής η του Δικαστηρίου επέλθει πέντε έτη μετά το γάμο.

6. Η χήρα που έρχεται εκ νέου σε γάμο παύει να έχει το δικαίωμα επί της συντάξεως επιζώντων. Δικαιούται αμέσου καταβολής ενός ποσού σε κεφάλαιο ίσο προς το διπλάσιο του ετησίου ποσού της συντάξεως επιζώντων.

Άρθρο 16

Σε περίπτωση απολύσεως για σοβαρό παράπτωμα το μέλος της Επιτροπής η του Δικαστηρίου χάνει κάθε δικαίωμα επί της προσωρινής αποζημιώσεως και επί της συντάξεως αρχαιότητος, εν τούτοις τα αποτελέσματα αυτού του μέτρου δεν δύνανται να επεκταθούν σε αυτούς που έλκουν δικαίωμα εξ αυτού.

Άρθρο 17

Σε περίπτωση που το Συμβούλιο αποφασίζει αύξηση του βασικού μισθού λαμβάνει ταυτοχρόνως απόφαση περί αναλόγου αυξήσεως και των χορηγουμένων συντάξεων.

Άρθρο 18

Η πληρωμή των παροχών που προβλέπονται στο παρόν συνταξιοδοτικό καθεστώς συνιστά επιβάρυνση του προϋπολογισμού των Κοινοτήτων. Τα Κράτη μέλη εξασφαλίζουν συλλογικώς την πληρωμή αυτών των παροχών σύμφωνα με τον ορισθέντα δείκτη κατανομής για την χρηματοδότηση των αυτών δαπανών.

Άρθρο 19

1. Τα οφειλόμενα ποσά κατ' εφαρμογή των άρθρων 2, 3, 4, 5, 11 και 14 πληρώνονται στο νόμισμα της χώρας του τόπου προσωρινής εργασίας του οργάνου.

2. Τα οφειλόμενα ποσά δυνάμει των άρθρων 7, 8, 10 και 15 πληρώνονται κατ' εκλογή των ενδιαφερομένων, είτε στο νόμισμα της χώρας της εθνικότητός τους, είτε στο νόμισμα της χώρας διαμονής τους, είτε στο νόμισμα της χώρας του προσωρινού τόπου εργασίας του οργάνου από το οποίο εξαρτώνται, αυτή δε ισχύει για μία διετία τουλάχιστον.

▼B

Σε περίπτωση που ούτε η πρώτη ούτε η δεύτερη των χωρών αυτών αποτελεί χώρα των Κοινοτήτων τα οφειλόμενα ποσά πληρώνονται στο νόμισμα του προσωρινού τόπου εργασίας του οργάνου εκ του οποίου εξαρτώνται.

Άρθρο 20

Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται επί των πρώην μελών της Επιτροπής της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητος, της Επιτροπής της Ευρωπαϊκής Κοινότητος Ατομικής Ενεργείας, της Ανωτάτης Αρχής ή του Δικαστηρίου, ως και προς αυτούς που έλκουν εξ αυτών δικαίωμα, οι οποίοι κατά το χρόνο που άρχισε η ισχύς του παρόντος κανονισμού, απήλαυον των διατάξεων του κανονισμού αριθ. 63 (ΕΟΚ) [1], του κανονισμού αριθ. 14 του Συμβουλίου (ΕΚΑΕ) [2], της αποφάσεως του ειδικού Συμβουλίου υπουργών της ΕΚΑΧ της ημερομηνίας 22 Μαΐου 1962 [3], ή του κανονισμού αριθ 62 (ΕΟΚ), 13 (ΕΚΑΕ) των Συμβουλίων [4].

Άρθρο 21

Ο κανονισμός που θα καθορίζει τις προϋποθέσεις και τη διαδικασία εφαρμογής του καθιερωμένου υπέρ των Κοινοτήτων θα εφαρμοσθεί επί των μελών της Επιτροπής και του Δικαστηρίου. Μέχρι να αρχίσει να ισχύει ο κανονισμός αυτός εφαρμόζεται ο κανονισμός αριθ. 32 (ΕΟΚ), 12 (ΕΚΑΕ) [5].

Άρθρο 22

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει τη 6η Ιουλίου 1967.

Καταργούνται ο κανονισμός αριθ. 63 (ΕΟΚ) του Συμβουλίου, ο κανονισμός αριθ. 14 (ΕΚΑΕ) του Συμβουλίου, η απόφαση του ειδικού Συμβουλίου υπουργών της Ευρωπαϊκής Κοινότητος Άνθρακος και Χάλυβος της 22ας Μαΐου 1962 και ο κανονισμός αριθ. 62 (ΕΟΚ), 13 (ΕΚΑΕ) των Συμβουλίων εξαιρέσει του άρθρου 20 αυτών.

Η απόφαση του ειδικού Συμβουλίου των υπουργών της Ευρωπαϊκής Κοινότητος Άνθρακος και Χάλυβος της 13 και 14 Οκτωβρίου 1958 παραμένει σε ισχύ.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

---

[1] ΕΕ αριθ. 62 της 19. 7. 62, σ. 1724/62.
[2] ΕΕ αριθ. 62 της 19. 7. 62, σ. 1730/62.
[3] ΕΕ αριθ. 62 της 19. 7. 62, σ. 1734/62.
[4] ΕΕ αριθ. 62 της 19. 7. 62, σ. 1713/62.
[5] ΕΕ αριθ. 45 της 14. 6. 62, σ. 1461/62.